

Dr. Sulyok Endre szakmai életrajza

1965-ben szerzett orvosi diplomát a Pécsi Orvostudományi Egyetemen. Szakmai munkáját a POTE Gyermekklinikáján kezdte Kerpel professzor irányítása alatt. 1976-84-ig a POTE Szülészeti Klinika Újszülött Osztályát, 1984-től 1 évig a Székesfehérvári Megyei Kórház Gyermekosztályát vezette. 1985-től 23 éven keresztül a Baranya Megyei Gyermekkórház igazgató főorvosa, 2000-2012-ig a Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Karának egyetemi tanára volt. Jelenleg a PTE emeritus professzora. Gyermekgyógyászatból, neonatológiából, nephrológiából és hypertónológiából szerzett szakképesítést.

Kandidátusi értekezését Az újszülött hőszabályozás direkt kalorimetriás vizsgálata címmel 1974-ben, akadémiai doktori értekezését A sav-bázis egyensúly és az elektrolitforgalom szabályozásának újszülöttkori sajátosságai címmel 1980-ban védte meg, 1996-tól habilitált doktor. Tudományos közleményeinek száma 273, ebből idegen nyelvű folyóiratban 179, kummulatív impakt faktora 260, idézettsége külföldi szakirodalomban 1741. Tudományos előadásainak száma meghaladja a kétszázat.

A főbb tudományos megállapításai:

1. Alacsony súlyú koraszülöttekben a vese Na konzerváló képessége beszűkült, ennek következtében renális sóvesztés, negatív Na egyenleg és késői hyponatraemia alakul ki.
2. A renális Na vesztést alacsony H^+ ürítés kíséri; a H^+ ürítés postnatális növekedésével a Na exkréció mértéke azonos ütemben csökken, ami a Na^+/H^+ -csere progresszív növekedésére utal. Ez a megfigyelés évekkel megelőzte a Na^+/H^+ antiporter felfedezését.
3. Koraszülöttekben a renális sóvesztés, negatív Na egyenleg és késői hyponatraemia következtében a só-retineáló hormonrendszerek nagyfokú aktiválódása következik be. NaCl szupplementálással a pozitív Na egyenleg biztosítható és az endokrin változások megelőzhetők.
4. H^1 -NMR relaxometriás módszer alkalmazásával kvantitatívan sikerült meghatározni a különböző mobilitású szöveti vízfракciókat és felismernie a fizikai vízterek élettani, kórélettani és klinikai jelentőségét – különös tekintettel a perinatális időszakra.

5. Chronikus uraemiás haemodialyzált betegekben feltárta az anyagcsere,- endokrin- és vascularis változások néhány új vonatkozását.
6. Hozzájárult az aquaporinok pathogenetikai jelentőségének megismeréséhez az agyoedema kialakulásában.

Aktívan részt vett a szakmai és tudományos közéletben. Tagja a Magyar Gyermekorvosok Társaságának, melynek 1991-95 között elnöke is volt. 1996-2008-ig az MGYT Gyermeknephrológiai Szekciójának elnöke. Számos nemzetközi tudományos társaság tagja, egy ciklusban az European Society for Developmental Pharmacology és a Working Group on Developmental Renal Physiology elnöke, az International Pediatric Nephrology Association vezetőségi tagja volt. 2007-ben az European Society for Pediatric Nephrology tiszteletbeli tagjává választották. A Német-, Osztrák-, Svájci- és Szlovák Gyermekorvosok Társaságának tiszteletbeli tagja. Több cikluson keresztül tagja volt a Gyermekgyógyászati Szakmai Kollégiumnak.

Kitüntetései: az MTA Elnökének kutatási jutalma (1972, 73, 74), az Orvosi Hetilap Markusovszky Díja (1976), Magyar Gyermekorvosok Társasága Schöpf-Merei Díja (1995), Kerpel-Fronius Ödön Emlékérem (2004). Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2005), Magyar Nephrologiáért Életmű Díj (2008), Szent-Györgyi Albert Díj (2011), Korányi Sándor Díj (2013), a Baranya Megyei Közgyűlés Egészségügyi és Szociális Díja (1994), a Baranya Megyei Közgyűlés Elnökének Kitüntető Díja (2001), Pécs MJ Város Önkormányzatának Közgyűlése Városháza Emlékérem (2008), Széchenyi Professzori Ösztöndíj (2001-2004).